

26.

Traadvæv.

Der er foreslaaet en Nedgang i de danske Traadvævs Fabrikkers Beskyttelse fra effektiv 8,34 Øre pr. Kilo til 3 Øre pr. Kilo, idet Tolden nu er 3 Sk., medens vi betale 1 Sk. for Jerntraaden. Der blev i sin Tid foreslaaet, at Tolden paa Jerntraad, 1 Sk., skulde bortfalde, og Traadvæv skulde derefter ansættes til 3 Øre pr. Kilo. Det er klart, at en saadan Reduktion mærkes saa føleligt, at man for Alvor da maatte overtænke, om ikke en Nedlæggelse af hele denne Fabriks Virksomhed vilde være billigere straks at foretage, fremfor at vente til det ganske vist efter foreløbig Beregning ikke fjernt liggende Tidspunkt, hvor Nedlæggelse var en Nødvendighed. Naar der skal tales om Toldbeskyttelse, er der vel i ethvert Land først tænkt paa en Beskyttelse af Industrien, og man borttager dog ikke en Beskyttelse delvis, uden i hvert Fag at undersøge, om Faget kan taale det, om der er givet Fabrikkerne saadanne Udviklingsmuligheder, at disse bedre kunne staa paa egne Ben end tidligere. Jeg kan desværre ikke sige, at saadant er Tilfældet med Traadvævs Industrien, Landet er saa lille, at man ikke kan regne med Tilvækst af en saadan Størrelse, at det kan spille nogen Rolle for et Par moderne indrettede Fabrikker; jeg nævner udtrykkeligt Ordet moderne, for løst at antyde, at man var i Stand til at modtage langt flere Bestillinger med det forhaandenværende Maskinmateriel, end Tilfældet er. For vort Vedkommende have vi maattet afhjælpe denne Overproduktions Nødvendighed ved at staa stille en Del af Aaret, thi hvorhen skal man vende sig udenfor Danmark for at blive af med den Overproduktion, som Danmark er for lille til at modtage; overalt finder man Toldmure; overalt er Toldbeskyttelsen endog større end herhjemme, og det er ikke just i de største Lande, den er mindst; og naar de store Lande ikke gennem deres Udviklingsmulighed kunne reducere deres Told, hvorledes skal da et lille Land kunne det? Vor Overproduktion kommer vi ikke af med ved en Toldnedsættelse, men vi hjælpe Udlandet at blive af med dets paa vor Bekostning, hvis ikke der sker noget i Erstatning for Toldbeskyttelsen, nemlig den tvungne Nødvendighed af Karteller med Udlandet.

Der findes af Karteller to, som ere følelige, paa det danske Marked, det tyske og det engelske. Det første ere vi allerede tvungne ind i for at kunne faa Lov at eksistere, der er blevet os paatvunget et vist aarligt Kvantum, som vi maa aftage for at kunne leve; at Priserne ikke ansættes for høje, sørger det engelske godt nok for. Naar man nu skulde blive nødt til at opretholde sig ved en kunstig Beskyttelse som en yderligere Tilnærmelse til det tyske fremfor at have den af Landet som alle Steder naturlige Toldbeskyttelse (og vor Kontrakt med Tyskland udløber netop saare belejligt for Tyskerne 1. Juli 1908), saa er det klart, at en ny Vingestækning for de danske Fabrikkers Vedkommende da vilde finde Sted, og enten den er stor eller lille, enten vi danske Fabrikker komme til at gaa ind paa den eller ikke, Traadvæven bliver ikke billigere af den Aarsag for Brugerne, Kartellerne fastsætte deres Priser, og de Priser maa betales; kun er der den Forskel, at i det ene Tilfælde kommer Fortjenesten baade for vore Arbejdere, Direktører og Aktionærer Danmark til gode, i det andet Tilfælde Udlandet.